

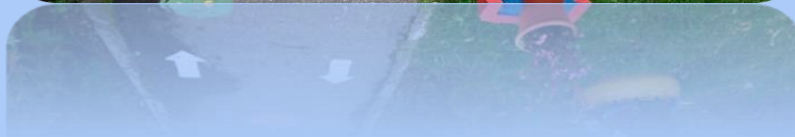
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII  
GRĂDINIȚA CU PP ȘI PN „IULIA HASDEU” MUNICIPIUL CÂMPINA



# REVISTA GRĂDINIȚEI „IULIA HASDEU”



NR. 2/ 2021



ISSN 2734 – 8091  
ISSN -L 2734 - 8091



## CUPRINS

<i>Introducere</i> .....	3
<i>Legenda bradului de Crăciun</i> , prof. Predea Mihaela .....	4
<i>De Crăciun poți adopta o familie</i> , prof. Proșcan Ana .....	6
<i>Povestea omului de zăpadă</i> , prof. Rosenauer Petronela .....	9
<i>Un străin la ușă – Poveste cu talc</i> , prof. Trifan Georgeta .....	11
<i>Ajunul Crăciunului</i> , prof. Macri Luiza .....	13
<i>Povestea renului Rudolf</i> , prof. Secară Elena .....	15
<i>Magia sărbătorilor în familie</i> , prof. Ionescu Ioana .....	17
<i>Daruri în ghetuțe</i> , prof. Moldoveanu Alina-Elena .....	19
<i>Curiozități de Crăciun - Știați că ...?</i> , prof. Aldescu Daniela .....	21
<i>Obiceiuri tradiționale românești în timpul sărbătorilor de iarnă</i> , prof. Militaru Florentina-Adelina .....	23
<i>Legenda lui Moș Crăciun</i> , prof. Dumitru Alexandra .....	25
<i>Sărbătoarea bucuriei</i> , prof. Stroe Carmen .....	27
<i>Colinde în prag de sărbători</i> , prof. Cosma Oana .....	29
<i>Cine este Moș Crăciun?</i> , prof. Cojocaru Jacqueline .....	31
<i>Tradiții de Crăciun în lume</i> , prof. Manolache Mariana .....	33
<i>Povestea globulețelor</i> , prof. Stoicescu Ioana-Alexandra .....	35
<i>Cine nu iubește Crăciunul?</i> , prof. Dobre Raluca .....	37
<i>O inimă caldă într-un anotimp rece</i> , prof. Sclipcea Crenguța .....	39
<i>Magia Crăciunului</i> , prof. Buga Irina-Constanța .....	41

## SĂRBĂTORI FERICITE ȘI BINECUVÂNTATE!

DIRECTOR: Prof. Predea Mihaela

Este perioada cea mai frumoasă a anului. Se apropie sărbătorile de iarnă, care ne amintesc de puritate, de un nou început, de blândețe, de bunătate. Totul în jurul nostru este luminat, răsună colinde, se aud glasuri vesele de copii. Este momentul să ne amintim de copilărie, să retrăim momentele noastre frumoase, alături de copiii noștri.

În așteptarea Moșului toată lumea este cuminte, ascultătoare, și cei mici și cei mai mari. Moș Crăciun vine la casele tuturor celor care cred în el, în spiritul Crăciunului. Și cum să îl primim noi mai bine? Cu casele împodobite de sărbătoare, cu bradul luminat, cu colinde și cu sufletul curat.

Dar să nu uităm nici de urări! Este un moment potrivit pentru a transmite tuturor urări de bunăstare, de sănătate, de liniște sufletească și de multe bucurii.

Merry Christmas and A Happy New Year!



## LEGENDA BRADULUI DE CRĂCIUN

Prof. Predea Mihaela

Legenda bradului spune că atunci când a venit prima toamnă pe lume, toate păsările s-au grăbit să plece spre țări mai calde. Una singură mai rămăsese: o păsărică mică și zgribulită, pe o creangă de la marginea codrului. Avea, sărăcuța, o aripă ruptă și nu putea să zboare prea mult. S-a dus să ceară ajutorul unui copac, căci acesta având rădăcini puternice, de bună seamă că nu va pleca nicăieri și va ști cum să înfrunte frigul și crivățul iernii. S-a dus mai întâi la stejar, văzându-l mai falnic:

-Te rog frumos, lasă-mă să trăiesc printre ramurile tale, căci vine iarna și voi muri fără adăpost!

-Nu pot, i-a răspuns semeț stejarul, nu vreau să-mi mănânci ghindele. Caută-ți de drum!

S-a dus, biata păsărică, și la un fag, dar nici acesta nu s-a îndurat să o găzduiască:

-Îmi pare rău, i-a zis fagul îngrijorat de vântul ce se întetea. Am deja destule griji și iarna o să fie grea. Nu pot să te ajut!

Și tot așa, de la un copac la altul...

Biata păsărică nici nu știa încotro să se mai îndrepte, când, trecând pe lângă brad, auzi spre mirarea și bucuria ei:

-Ei, păsărică, nu te mai frământa! Dacă vrei, rămâi la mine! Poți sta pe oricare dintre crengile mele și împreună vom trece noi și peste iarna ce vine!

Bucuroasă, pasărea își făcu degrabă un culcuș pe una dintre ramurile bradului. Și chiar din noaptea aceea, vântul rece începu să sufle. Palide, una câte una, frunzele pomilor cădeau la pământ. Doar frunzele bradului rămâneau verzi, toți fiind uimiți de așa minune. Și vântul se mira nespus, așa că s-a dus chiar înaintea Creatorului:

-Doamne, lasă-mă să scutur și frunzele bradului, așa cum fac cu toți copacii. ..

-Nu, i-a răspuns Dumnezeu vântului. Bradului să nu-i faci nimic, căci a fost bun cu biata păsărică. De el să nu te atingi!

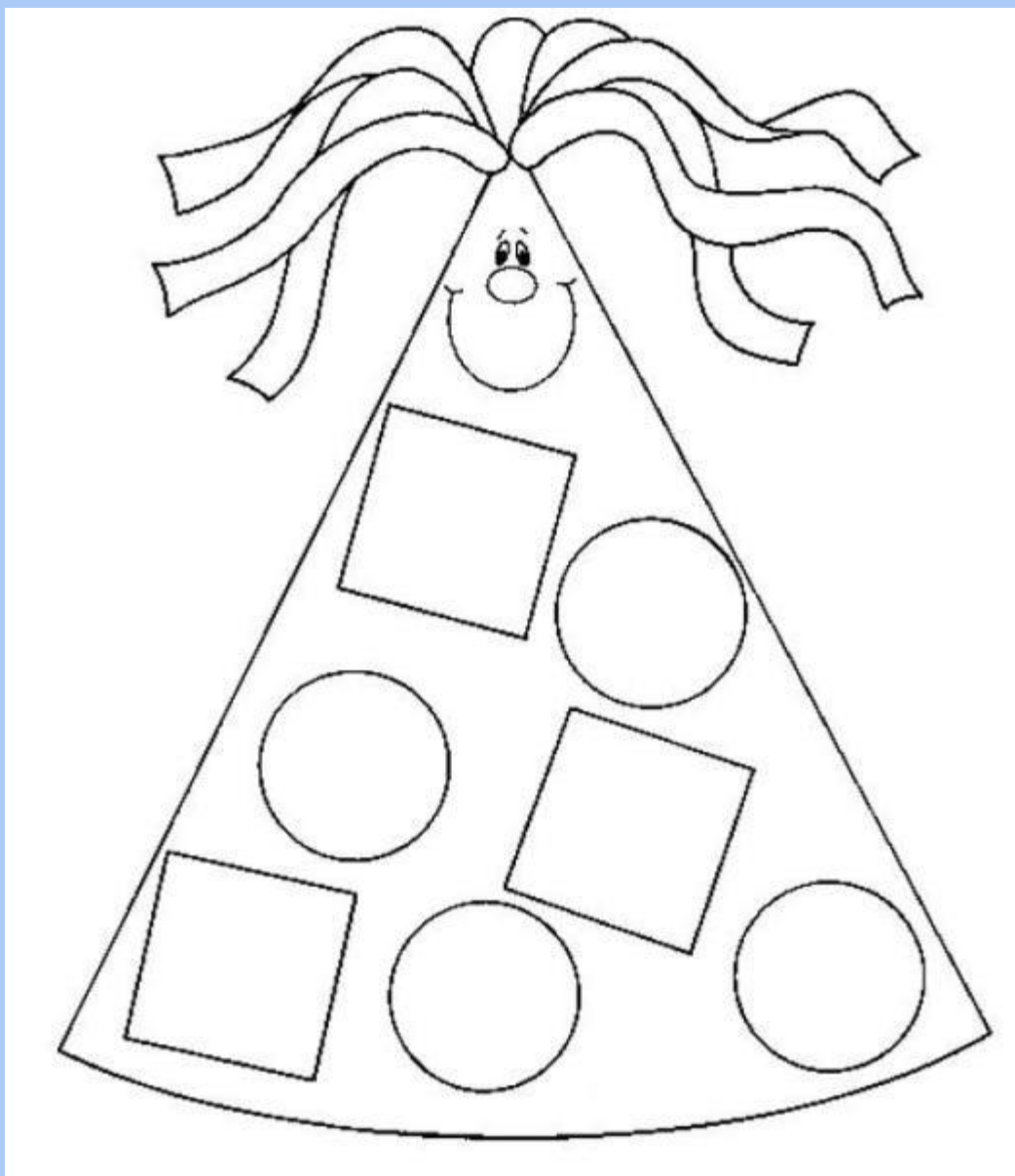
Și de atunci, toți copacii își pierd haina lor de frunze și flori, doar bradul își păstrează totdeauna frunzele verzi, fie vară, fie iarnă.



**FIȘĂ DE LUCRU**  
**DOMENIUL ȘTIINȚE -NIVEL I**

Prof. Predea Mihaela

- ✚ „Să colorăm vârful bradului!": Colorează cu albastru cercurile, cu galben pătratele și cu alte culori restul desenului.



## DE CRĂCIUN POȚI ADOPTA O FAMILIE!

Prof. Proșcan Ana

În camera Amaliei era întuneric, însă razele lunii pătrundeau pe geam și luminau jucăriile înghesuie pe rafturi și pe cele prinse la sertarele întredeschise. Jucăriile păreau „cumva” aranjate, părea că Amalia așteaptă cu respect pe Moș Crăciun, însă la cât de multe jucării avea, ar fi fost imposibil să poată face camera să arate impecabil.

Ea era fericită, îl aștepta pe Moș Crăciun! Stătea nemișcată în pătuțul ei, însă inima îi bătea cum bate unui șoricel când vede o bucată mare de cașcaval. Își dorea multe și era sigură că o să primească tot ce a scris pe listă, ba mai multe chiar! Trebuia să închidă ochii, să adoarmă și până dimineață să îi pară că a trecut doar o clipă, însă...somnul nu venea! Era nerăbdătoare! A așteptat să se facă liniște în casă și a coborât la parter (am uitat să vă spun că avea o casă foarte mare, frumoasă și călduroasă), să verifice dacă a venit cumva Moșul.

Ei, cum cobora ea ușurel scările, a văzut sub brad trei cutii frumoase împachetate și pe care scria: Amalia, mami și tati.

Nu îi venea să creadă ochilor că nu are mai multe cutii doar pentru ea! Cum era posibil să primească atât de puține daruri? Ce putea să fie într-o singură cutie, dacă ea a făcut o listă cu cadouri ce ar fi trebuit să fie împachetate în 10 cutii?!?

Bucuria ce o avea în suflet când a coborât scările s-a transformat în dezamăgire, supărare și furie față de Moș Crăciun. A plecat la somn fără să îi mai pese ce ar putea fi împachetat în cutia ce îi era adresată. Pentru ea, Crăciunul înseamnă multe daruri, deci...nici nu îi mai pasă de Crăciunul de anul acesta, era distrus, nimic nu mai avea ce să o bucure.....

S-a așezat să doarmă în patul ei moale și călduros, și-a trântit capul pe perna frumoasă mirositoare și....când să adoarmă, aude că o striga cineva:

- Amalia! Te-ai supărat pe mine? Ei bine, vreau să îți propun un schimb!
- Moșule? Întrebă ea oarecum timid la început.
- Draga Moșului, eu am multe daruri de împărțit, m-aș bucura să mă ajuți și după ce terminăm treaba îți poți alege ce cadou vrei tu, ești de acord?
- Sunt de acord! Eu nu pot să accept un dar atât de mic, este nedrept!

Astfel, cei doi porniră împreună către atelierul Moșului! Când intrară pe ușa atelierului, Amalia rămase neclintită: cutii, cutiuțe, bomboane, acadele, jucării, fundițe aurii, cadouri colorate, împachetate, neîmpachetate și spiriduși.....o mie!

Erau acolo teancuri de jucării și haine ce așteptau să fie puse în cutii. Dar, nu numai.....

Erau și grămezi de fructe, chiar pachete cu mâncare.

„Pfffff”.....gândi Amalia, „cine ar cere mâncare de la Moș Crăciun?”

- Haide micuțo, mergem să împărțim darurile? Întrebă Moșul.

Și....au plecat! a urmat o călătorie pe care Amalia și-o va aminti toată viața!

La fiecare casă, de la geam, Amalia vedea cum Moșul se furișează să lase cadourile. Au fost la case mari, bogat împodobite cu ornamente scumpe, dar a văzut și oameni bolnavi și copii săraci. Unii copii nu aveau ce să mănânce și plâneau în brațele părinților. Începea să o macine faptul că ea are o casă atât de mare și are atât de multe lucruri....

A văzut mese bogate, dar a văzut și mese goale, a auzit plânsul copiilor nemulțumiți că au primit prea puține daruri, dar și râsul copiilor ce au primit câteva fructe. A văzut oameni ce locuiau pe stradă, oameni ce nu au primit nici haine, nici mâncare! Începea să o macine gândul că și ea ar trebui să dăruiască din ce are, din ce este ea și familia ei ....

Pe drumul spre casă, Amalia îl întreabă pe Moș Crăciun :

- ”Moșule, cum să mă exprim, să pot explica părinților că eu, în ziua de Crăciun, vreau să dăruiesc din ce am: casă, pat moale, pături pufoase, masa bogată și bucuria din familia mea ?”
- ”Micuțo, ceea ce simți tu se numește: A ADOPTA O FAMILIE ÎN ZIUA DE CRĂCIUN!”

Când au terminat de împărțit darurile, Moș Crăciun îi spuse că poate merge liniștită acasă pentru că sub brad o așteaptă un cadou mai mare .

Amalia nu mai era liniștită deloc. Se simțea rușinată! I-a rămas gândul la copiii fără adăpost, la oamenii bolnavi, la plânsul copiilor ce nu aveau mâncare.

Dimineață, când părinții au coborât să deschidă darurile, au găsit-o pe Amalia dormind, ghemuită lângă brad. Avea o scrisoare în mână:

- Dragi părinți, de acest Crăciun îmi doresc să adoptăm o familie! Anul acesta vreau să împărțim din ce avem. Suntem **BOGAȚI!** Suntem împreună, suntem sănătoși, aceasta este bogăția! Vreau să dăruim din ceea ce suntem!



**FIȘĂ DE LUCRU**  
**DOMENIUL ESTETIC ȘI CREATIV – NIVEL II**

Prof. Proșcan Ana

- Realizează o felicitare de Crăciun folosind amprenta piciorului:





## POVESTEA OMULUI DE ZĂPADĂ

Prof. Rosenauer Petronela

Cine n-a făcut în viața lui un om de zăpadă? Cu fular sau fără, construirea omului de zăpadă a făcut parte din bucuriile iernii încă din Evul Mediu. "Ziua Internațională a Omului de Zăpadă" a fost sărbătorită pentru prima dată în anul 2011, pe 18 ianuarie. Data nu este aleasă întâmplător, întrucât cifra 1 arată că un baston sau o mătură, iar cifra 8 reprezintă chiar forma omului de zăpadă. Și noi am sărbătorit în grădinița noastră Ziua Omului de Zăpadă. Există foarte multe povești și legende legate de apariția omului de zăpadă, una dintre ele este următoarea:

Într-o iarnă friguroasă, cu mult omăt, un copil, jucându-se în zăpadă, a avut ideea să așeze trei bulgări mai mari unul peste celălalt ca să ridice un fel de turnuleț în grădina din spatele casei sale.

În joacă, i-a pus apoi bulgărelui mai mic ochi și gură zâmbitoare din bucați de cărbune și nas dintr-un morcov. Pe cap i-a așezat o căciulă roșie de lână roasă de vreme și în loc de brațe, un rest dintr-o mătură veche și ruptă. Așa a apărut primul om de nea...Ce minunăție! Când s-a lăsat seara, copilul a intrat în casă lăsând omulețul de nea cu nas portocaliu, singur în grădina albă, înghețată.

Zâna Iarna, care tocmai colinda lumea în lung și în lat în sania ei trasă de doi cerbi albi, cu coarne strălucitoare, a zărit arătarea haioasă din grădină și, în glumă, s-a gândit să îi dea viață.

Seara, când s-a așternut liniștea, fulgii au început să cadă din cer, din ce în ce mai des. Din pădurea din apropierea grădinii, prin gardul rupt de viscolul aprig de seara trecută, au început să sosească musafirii nopții.

Două căprioare înfometate s-au apucat să scormonească cu grijă omătul, căutând Frunze de varză sau știuleți uitați prin grăsină de gospodari. Hrana era foarte greu de găsit. Omul cel alb de nea le-a zărit și s-a gândit să le ofere nasul său cel portocaliu drept masă: - Eu nu am nevoie de el, iar pentru voi poate fi o cină gustoasă și prețioasă pe așa vreme potrivnică.

Căprioarele, mirate, au primit cu bucurie darul. În aceeași vreme, câteva păsărele zgribulite se așază pe căciula roșie de pe capul omului de nea și cer câteva fire de lână ca să își mai căptușescă cuiburile reci.

-Cu mare drag! le-a răspuns bland omul de zăpadă și s-a grăbit să împartă toată lâna din căciulă cu păsările cerului. Acestea le-au primit bucuroase, mulțumindu-i din suflet bunului om de zăpadă. Cât a fost de lungă noaptea de iarnă, omul de nea a făcut cadouri celor din jur: firele de paie din mătura veche le-a dat unor iepurași pentru a le pune în culcuș să le fie mai cald, iar cărbunii i-a dat unor pitici ai pădurii ca să își aprindă felinarele.

Spre dimineață, trecând înapoi din lunga sa călătorie, Zâna Iarna l-a observat pe omul de zăpadă stând cu totul despuiat. Pentru bunătatea și generozitatea lui, s-a gândit să-i ofere și ea un dar special: dragostea tuturor copiilor.

De atunci, omul de zăpadă este un simbol nelipsit al iernii. Când zăoada acoperă în strat pufos și gros pământul, toți copiii se grăbesc bucuroși să ridice oameni de zăpadă, pe străzi, în grădini, în curțile oamenilor sau oriunde doresc.

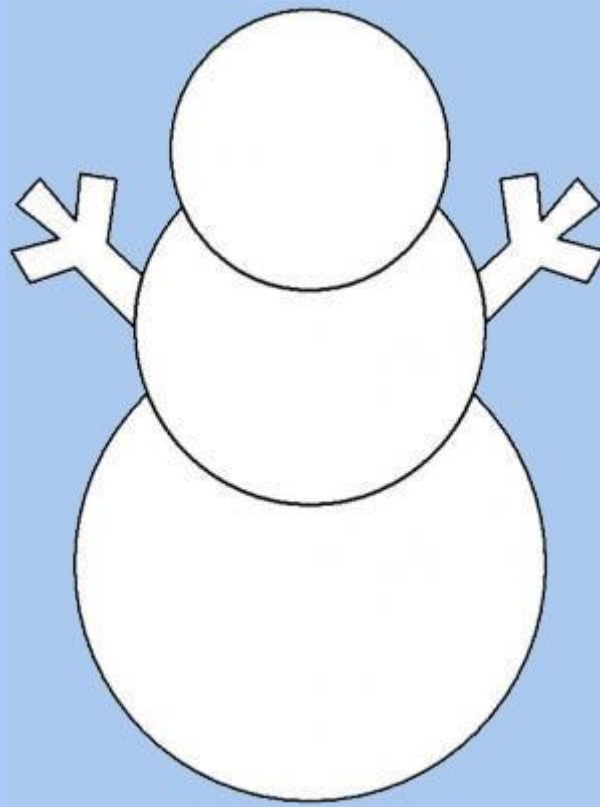


**FIȘĂ DE LUCRU**  
**DOMENIUL LIMBĂ ȘI COMUNICARE – NIVEL I**

Prof. Rosenauer Petronela

- ✚ Ghici, ghicitoarea mea?
- ✚ Ca să nu se topească omul de zăpadă, desenează-i ochii, nasul, gura, nasturii și pălăria.

Stă în curte, lângă pom,  
Îi zici om, dar nu e om;  
Și când soarele-ncălzește,  
Nu-l mai vezi, că se topește.



## UN STRĂIN LA UȘĂ

### POVESTIRE CU TÂLC

Prof. Trifan Georgeta

Era o seară albă de Crăciun. În casă, bradul de Crăciun era împodobit și luminat cu becuțe și înconjurat cu zeci de cadouri. Soția și copiii erau îmbrăcați, gata să plece la biserică. ”Vino cu noi!” au spus ei, tatălui pe care îl iubeau.

”Nici vorbă!”, a replicat el. ”Eu nu cred tot gunoiul ăla religios!”

De mulți ani, soția acestui om a încercat să-i spună despre faptul că Pruncul Iisus S-a născut pe acest pământ pentru ca noi să putem fi salvați.

”Prostii!” răspundea întotdeauna omul.

Familia a plecat la biserică, iar bărbatul a rămas singur în casa lor caldă și confortabilă. A privit pe fereastră la peisajul înghețat de afară, după care s-a întors lângă foc să se încălzească. Dar, la întoarcerea sa, a prins cu coada ochiului o mișcare afară. A privit mai atent: pisici! Trei pui de pisică treceau prin zăpada din fața ferestrei.

”Prostuțele!”, s-a gândit el... ”Vor îngheța acolo cu siguranță!” S-a repezit la cuier, și-a luat haina, s-a încălțat și a deschis ușa. Un vânt sfâșietor l-a izbit în față.

”Haideți aici! Pis, pis, pis! Haideți aici unde-i cald și bine. O să muriți acolo, afară!” Dar pisicuțele au fugit de el speriate.

A ieșit afară din casă strigând :”Haideți înapoi, nu vă fie frică, vreau doar să vă salvez!”

Dar pisicile pleaseră. Era prea târziu.

”Ei bine, am făcut tot ce am putut pentru ele”, vorbea omul de unul singur. ”Ce altceva aș mai fi putut face? Ar trebui să mă transform în pisică eu însumi ca să pot să ajung la ele și să le salvez. Dacă aș deveni pisică, le-aș putea spune și să le arăt, și astfel mă vor crede, asta în cazul în care nu sunt fraiere.”

În momentul când a ajuns înapoi la ușa de la intrare s-au auzit din depărtare clopotele bisericii. Omul s-a oprit o secundă și a ascultat. Apoi a intrat, s-a dus lângă foc, a căzut în genunchi și a plâns.

Acesta este Crăciunul! Creatorul universului ne-a iubit atât de mult încât a lăsat cerul, a venit pe pământ ca să ne arate calea pe care să mergem pentru a avea viața veșnică.

Text preluat din culegerea ”100 ilustrații fierbinți”.



**FIȘĂ DE LUCRU**  
**DOMENIUL LIMBĂ ȘI COMUNICARE – NIVEL II**

Prof. Trifan Georgeta

1. Recunoașteți desenele! Despărțiți în silabe cuvintele care le denumesc și trasați în spațiile de sub ele tot atâtea linii orizontale câte silabe au;
2. Recunoașteți literele și uniți-le cu desenul a cărui denumire începe cu sunetul corespunzător!

B

S

G

R

C

## AJUNUL CRĂCIUNULUI

Prof. Macri Luiza

Crăciunul este o sărbătoare foarte importantă pentru creștini: este sărbătoarea Nașterii Domnului, timp al bucuriei, al păcii și al liniștii sufletești. Este perioada în care primim și dăruim multă iubire și dragoste față de cei din jurul nostru și ne gândim la cei sărmani, întinzându-le o mână de ajutor.

Se spune că în noaptea sfântă a Nașterii Sale, s-au deschis cerurile pentru a coborî Duhul Sfânt deasupra Fiului lui Dumnezeu, și, în grajd unde inițial era întuneric, s-a făcut lumină. De aceea, Crăciunul este o sărbătoare sfântă care dăruiește lumină și bucurie tuturor. Aceasta este anunțată prin obiceiul drag copiilor de a colinda, pentru a vesti Nașterea Mântuitorului în seara de 23 decembrie și în dimineața zilei de 24 decembrie. Copii se adună de obicei la o casă unde repetă colindele și, odată cu venirea serii, încep colindatul. Unul dintre momentele importante ale serii de 24 decembrie este împodobirea bradului de Crăciun la care, de obicei, participă toți membrii familiei. În popor se spune că Ajunul Crăciunului presupunem post aspru. E indicat chiar să se ajuneze până se ivește prima stea de seară, care amintește de steaua observată de magii de la Răsărit. Până atunci nu trebuie să se mănânce nimic și astfel omul va fi sănătos, va avea mult noroc și va fi mai demn pentru Sfânta Împărtășanie.

Tot în Ajun, gospodinele pregătesc tot felul de bucate alese și, special pentru Moșul, fursecuri, pe care le lasă lângă brad, împreună cu scrisorele care conțin dorințele celor din familie. În timpul nopții, Moș Crăciun va aluneca pe horn și va lăsa cadouri sub brad pentru toți membrii familiei.

Dacă ne uităm pe cer, este posibil să-l vedem pe Moșul venind cu sania sa, trasă de reni. În această seară, binecuvântarea sfântă se revarsă peste lume, iar îngerii cântă toți cu bucurie: <<Domnul e pe pământ!>>. Atmosfera e așa de sărbătorească pentru că oamenii, cerul și pământul slăvesc minunea Nașterii Mântuitorului.



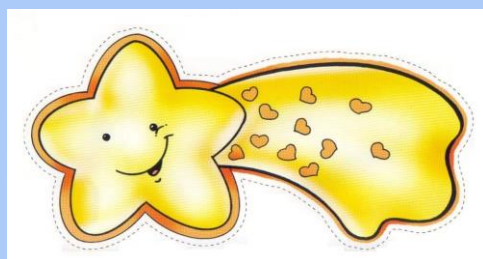
**FIȘĂ DE LUCRU**  
**DOMENIUL LIMBĂ ȘI COMUNICARE – NIVEL II**

Prof. Macri Luiza

1. Denumește imaginile. Desparte cuvintele în silabe și trasează tot atâtea liniuțe în chenarul dat.



2. Alcătuieste propoziții despre cuvintele ilustrate în imaginile de mai jos.



## POVESTEA RENULUI RUDOLF

Prof. Secară Elena

Se spune că, în Țara de Gheață a lui Moș Crăciun, s-a născut odată un pui de ren cu totul deosebit. Ce îl făcea atât de diferit de frații și prietenii acestora? Nasul, care era roșu și strălucitor, atât de strălucitor, încât în plină noapte era ca un adevărat far ce lumina totul în jur.

Bietul Rudolf! Prietenii îl ironizau, ba unii chiar refuzau să se joace cu el. Până și cei din familia sa, deși nu îi arătau pe față, se rușinau să iasă cu renul Rudolf în lume.

Dar pe lângă nasul roșu, rudolf mai avea ceva: un suflet foarte bun. De aceea îi ierta pe toți pentru comportamentul lor. De asemenea, era și foarte harnic, nu se dădea înapoi de la nici o treabă care era de făcut.

Odată, Moș Crăciun întârzie mai mult ca de obicei pe la casele copiilor. Se făcuse întuneric și Moșul tare nu ar fi vrut să-i dezamăgească pe micuți. Dar cum să facă? Dacă din cauza beznei se va rătăci sau va încurca darurile?

Atunci zări în întuneric o luminiță. Din ce se apropia, din ce în ce lumina creștea. Când se apropiase destul de mult, Moșul înțelese că acea lumină venea de la nasul roșu al unui ren, nas care strălucea foarte tare.

Moș Crăciun îl rugă pe Rudolf, căci acesta era numele renului, să-i lumineze calea pentru a ajunge mai repede cu darurile la copii. Rudolf acceptă imediat, se așeză în fața saniei Moșului și luminează calea celorlalți reni.

Moș Crăciun a ajuns bine pe la casele copiilor, a împărțit cadourile și voie bună tuturor.

De atunci, Rudolf îl ajută în fiecare an pe Moș Crăciun, fiind în fruntea alaiului și luminând calea, astfel încât Moșul nu întârzie niciodată. Acum, Rudolf este iubit și prețuit de copii, fiind cel mai cunoscut ren de la sania lui Moș Crăciun.

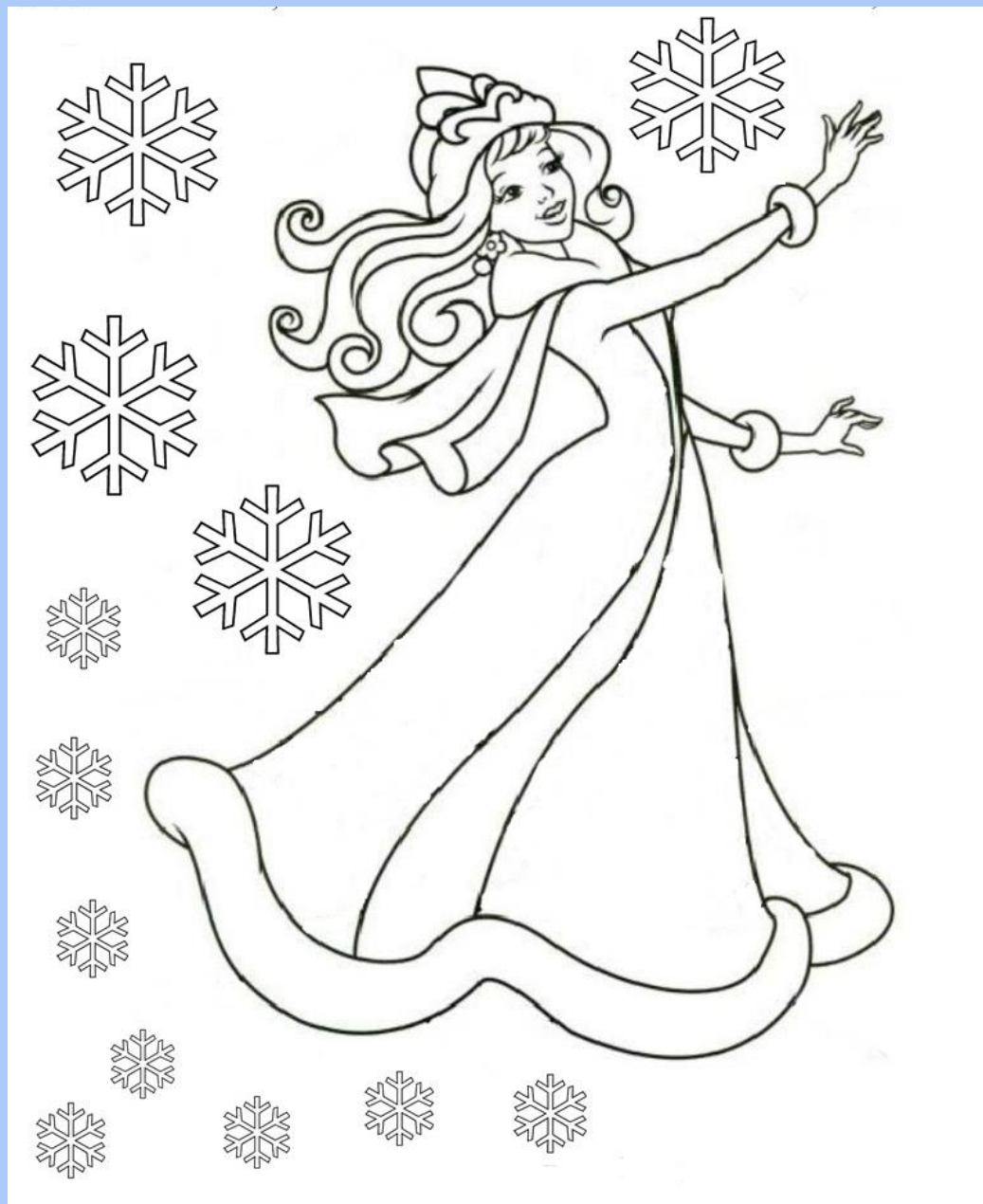


## FIȘĂ DE LUCRU

### DOMENIUL ȘTIINȚE - ACTIVITATE MATEMATICĂ – NIVEL II

Prof. Secară Elena

1. Formează mulțimea fulgilor mari și mulțimea fulgilor mici.
2. Decorează rochița Zânei Iarna cu cifrele corespunzătoare mulțimilor fulgilor.





## MAGIA SĂRBĂTORILOR ÎN FAMILIE

Prof. Ionescu Ioana

Sărbătorile de iarnă sunt, pentru mulți, un prilej de bucurie, de liniște, de regăsire, de timp frumos petrecut alături de cei dragi. În majoritatea familiilor, Sfânta sărbătoare a Crăciunului este timp al bucuriilor, al păcii și al liniștii sufletești. Este perioada când primim și dăruim, iubire și căldura sufletească, atent împachetate în cele mai dragi cadouri.

Noaptea de Ajun este încărcată de emoție, iar bucuria copiilor răsună în fiecare casă. Poveștile de lângă brad și prezența celor dragi aduc în case magia sărbătorilor de iarnă. În fiecare poveste există un strop de magie pe care cei mici o trăiesc plini de emoție și bucurie.

Fiecare familie are propriul său ritual în seara de Crăciun, însă ce se regăsește în fiecare casă este căldură și sentimental siguranței pe care nu ai cum să-l simți decât în mijlocul familiei.

Cel mai așteptat moment dintre toate este momentul în care familia se strânge în jurul bradului, se aud colinde, se deschis cadourile. Indiferent de vârstă, magia momentului deschiderii cadoului ne cuprinde pe fiecare. Oare ce se află sub acel ambalaj? Să fie cadoul mult visat? Sau nu? Însă indiferent dacă este cadoul mult visat, dacă este scump sau nu, importante sau clipele magice înaintea descoperirii, prezența celor apropiați și bucuria regăsirii. Este sentimental că cineva s-a gândit la noi și ține suficient de mult pentru a ne face o bucurie.

Trăim într-o lume în care cea mai mare parte a timpului o petrecem departe de familie. Crăciunul este o sărbătoare a familiei. Toate tradițiile implică familia. Bucurați-vă de aceste clipe magice, deoarece vă vor rămâne mereu în suflet!

SĂRBĂTORI FERICITE!



FISĂ DE LUCRU  
DOMENIUL ȘTIINȚE - NIVEL II

Prof. Ionescu Ioana

	5
	3
	1
	4
	2
	6
	8

## DARURI ÎN GHETUȚE

Prof. Moldoveanu Alina-Elena



Darul sau cadoul este un obiect primit de la cineva sau oferit cuiva în semn de atenție, prietenie sau iubire. Luna decembrie este "Luna Cadourilor", populată de personaje care nu vin cu mână goală, printre care se regăsesc cei trei moși generoși: Moș Nicolae, Moș Ajun și Moș Crăciun.

Primul Moș cu tolba plină este Moș Nicolae, despre care se spune că, în noaptea de 5 spre 6 decembrie, vine la geamuri, vede copiii care dorm și dacă sunt cuminiți, le lasă dulciuri și alte daruri în ghetuțe. Însă, tot el este acela care-i pedepsește cu o nuielușă pe cei leneși și neascultători. Personajul este asemănător lui Moș Crăciun și este întâlnit în mai multe țări din Europa, precum:

Ungaria, Cehia, Slovacia, Polonia, Olanda sau Franța. Spre deosebire de Moș Crăciun care sosește cu o sanie trasă de reni, Moș Nicolae vine călare pe un cal alb.

În seara de 5 decembrie toți copiii își curăță ghetuțele, în așteptarea Moșului. Unii dintre ei scriu o scrisoare cu dorințele lor. După ce ghetuțele sunt așezate frumos, ei așteaptă sosirea lui Moș Nicolae, bucurându-se de cadouri și dulciuri.

Se spune că odată cu Moș Nicolae sosește și iarna, iar dacă în această zi nu ninge, înseamnă că Sfântul Nicolae a întinerit. Moș Nicolae nu se arată niciodată, se spune că se plimbă pe la geamuri și observă copiii cuminiți.



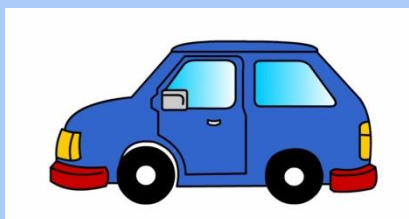
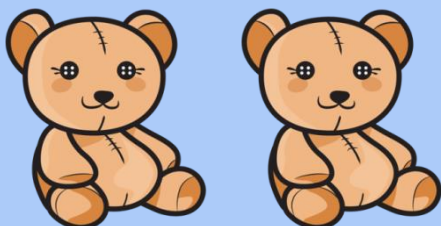
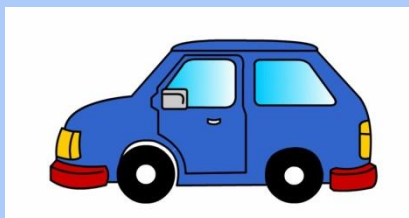
**FIȘĂ DE LUCRU**  
**DOMENIUL ȘTIINȚĂ - NIVEL I**

Prof. Moldoveanu Alina-Elena

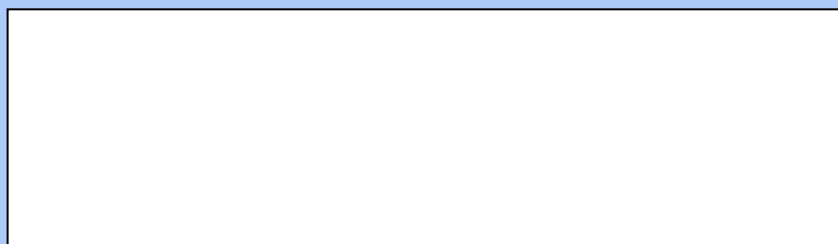
1. Colorează cu roșu ghetuța cea mică și cu verde ghetuța cea mare.



2. Formează grupe cu jucăriile și dulciurile lăsate de Moș Nicolae.



3. Desenează în chenarul de mai jos ce cadou ți-a adus Moș Nicolae.





## STIAȚI CĂ...?

Prof. Aldescu Daniela

- ❖ Primul brad a fost împodobit în 1510, iar prima mențiune scrisă apare în Germania, în anul 1530.
- ❖ În America Latină, se împodobește cactusul. Spaniolii și portughezii au introdus pomul de Crăciun în această zonă, dar cum acolo nu cresc conifere, sud-americanii decorează cactuși, pini sau brazi din plastic.
- ❖ În Spania, mai există o variantă a pomului de Crăciun: un pom natural în care sunt atârinate cadouri și dulciuri, iar copiii trebuie să arunce cu pietricele pentru a-și lua cadourile.
- ❖ În Grecia, nu există obiceiul împodobirii bradului, pentru că aici nu există brazi, ei fiind înlocuiți cu crenguțe de măslin.
- ❖ În Brazilia, Crăciunul cade vara. Pentru a reda impresia de zăpadă, bradul este împodobit cu bucățele de zăpadă artificială.
- ❖ În China, bradul de Crăciun se numește „pomul luminii”, dar nu este împodobit decât de un procent mic al populației.



- ❖ Conform tradiției, împodobirea pomului de Crăciun trebuie să aibă loc în noaptea 24 spre 25 decembrie. În multe țări, încă se consideră că Moș Crăciun este cel care aduce bradul copiilor.
- ❖ Bradul împodobit trebuie păstrat până la Sfântul Ion, pe 7 ianuarie, pentru ca prosperitatea să abunde în casă tot timpul anului.
- ❖ Se spune că Moș Crăciun intră pe hornul casei pentru a lăsa cadourile pentru copiii cumiți sub brăduț. Tradiția însă spune că, de fapt, Moșul se strecoară în case pe ușa din față, care trebuie lăsată descuiată.
- ❖ Nasul roșu al lui Rudolph, renul care conduce săniuța lui Moș Crăciun, are rolul de a lumina traseul pe care îl parcurge Moșul în noaptea de Ajun.



- ❖ Știați că pentru a putea fi folosit pe post de pom de Crăciun, un brad are nevoie de aproape 10 ani ca să crească?
- ❖ Roșul, verdele și auriul sunt considerate culori tradiționale de Crăciun. Verdele simbolizează viața și renașterea, roșul este asociat cu sângele lui Hristos, în timp ce auriul este considerat simbolul luminii și bogăției. Tradiția spune că cele trei nuanțe trebuie să se regăsească în podoabele alese pentru decorarea pomului de Crăciun.

# FIȘĂ DE LUCRU

## DOMENIUL ȘTIINȚE – NIVEL I

Prof. Aldescu Daniela

1. Desenează tot atâția nasturi pe fiecare om de zăpadă, cât indică cifra de pe pălărie.
2. Colorează fularul omului de zăpadă ce are pe pălărie cifra cea mai mare.



# OBICEIURI TRADIȚIONALE ROMÂNEȘTI ÎN TIMPUL SĂRBĂTORILOR DE IARNĂ

Prof. Militaru Florentina-Adelina

## *Nașterea Domnului Iisus*

Crăciunul înseamnă Nașterea pruncului Iisus din Fecioara Maria, într-un grajd, în ieslea vitelor, în cetatea Betleem, Maria, ajunsă aici ferindu-se de împăratul Irod, un om rău și invidios, care dorea să- l omoare pe acest copil încă nenăscut, pentru că știa că acesta îi va lua locul de împărat.

## *Bradul*

Braduleste un obicei bine cunoscut al sărbătorii de Crăciun - parcă nu e Crăciun dacă nu miroase în casă a brad! Brazii au fost împodobiți timp de multe secole cu mere, prăjituri, dulciuri. Apoi oamenii au folosit lumânări pentru împodobirea bradului, beteală, beculețe. Și iată că obiceiul împodobirii bradului este un obicei de care ne bucurăm și astăzi și fără de care Sărbătoarea Nașterii Domnului nu poate fi completă.



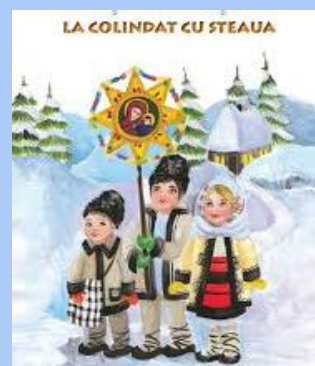
## *Colindele*

Sorcova este un obicei de iarnă care are loc chiar de Anul nou și constă într-o urare pe care o face un baiat gazdelor sale cu ajutorul unei crengi de brad împodobite cu hârtie colorată. Urările care se adresează sunt pentru sănătate și bogăție.

Steaua este un alt obicei de Crăciun întâlnit la români care are loc în ajunul Crăciunului. Cei care merg cu Steaua sunt copiii. Obiceiul are o semnificație religioasă fiind legată de steaua care s-a arătat celor trei magi de la răsărit. Copiii merg la colindat cu o stea mare, din lemn, gătită cu hârtie colorată și crenguțe de brad.

## *MoșCrăciun*

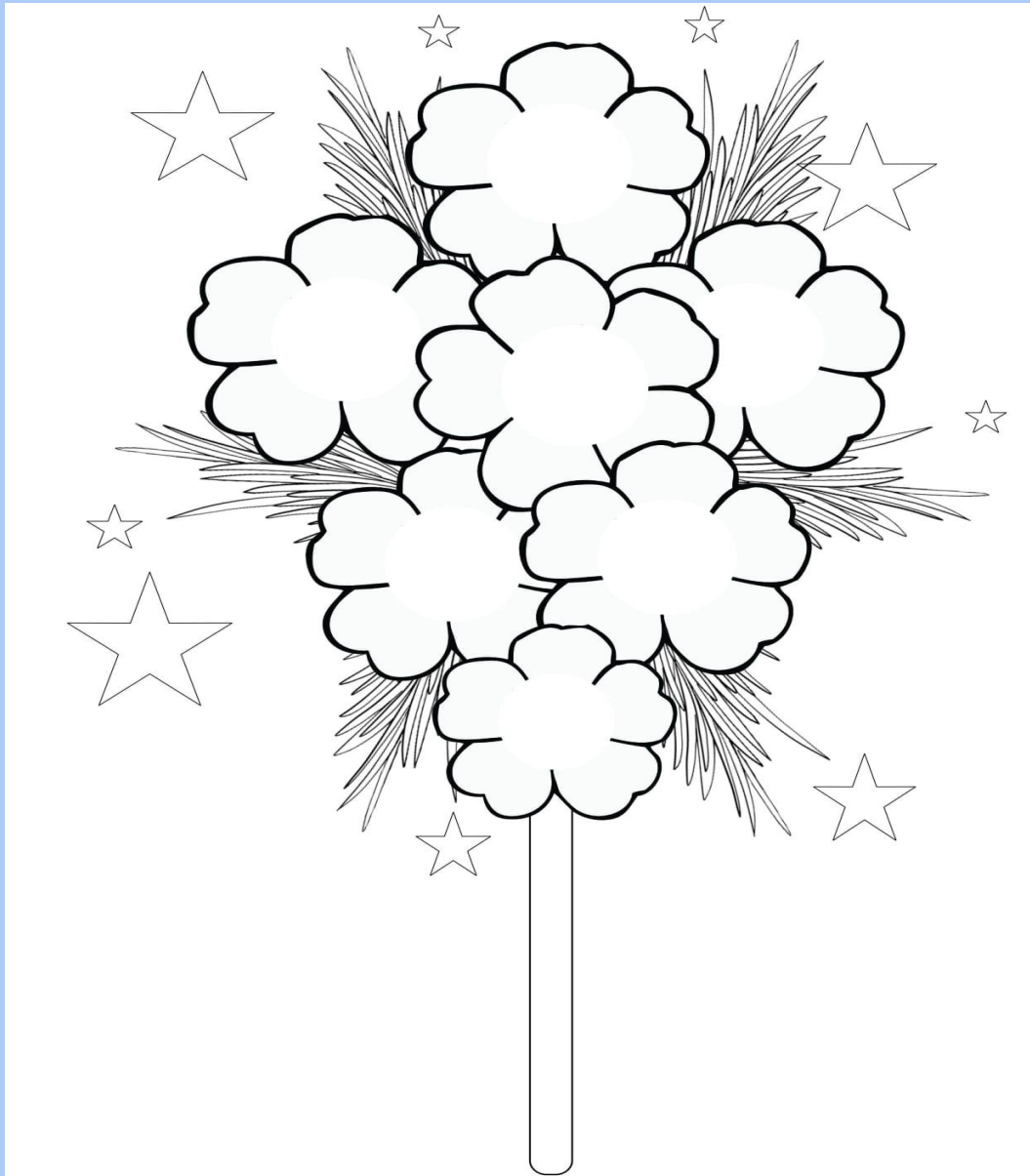
Moș Crăciun este cunoscut de copii ca fiind un bătrânel durduliu, cu haine roșii, care trăiește în Laponia. Moș Crăciun călătorește cu o sanie trasă de reni și aduce daruri copiilor, coborând prin hornurile caselor. El aduce daruri tuturor copiilor care își ascultă părinții și se comportă frumos.



**FIȘĂ DE LUCRU**  
**DOMENIUL ESTETIC – CREATIV – NIVEL II**

Prof. Militaru Florentina-Adelina

- Decorează sorcova folosind hârtie creponată!
- Recită urarea „Sorcova” în timp ce decorezi!





## LEGENDA LUI MOȘ CRĂCIUN

Prof. Dumitru Alexandra

La marginea unui oraș, cu mult timp în urmă, trăia un meșter bătrân care făcea jucării. Tot anul meșterea la ele cu dragoste și răbdare. Erau minunate și nu semănau una cu alta. Această poveste a început în Ajunul Crăciunului pe când bătrânul meșter pleca la oraș să-și vândă jucăriile. Oamenii din acel oraș nu erau prea bogați, iar meșterul le vindea jucăriile pe mai nimic. Dar asta nu-I scădea cu nimic bucuria de a face jucării de care copiii să se bucure, după datină, în dimineața de Crăciun. Până într-un an în care meșterul vânduse toate jucăriile și se întorcea spre casă. La marginea orașului s-a oprit să privească o fereastră. Știa că acolo locuiește o familie săracă și se întreba ce jucării or fi primit copiii din această casă. Erau trei copii și visau cu voce tare:

- Dacă am avea un soldățel de plumb, nu mai unul, ne-ar fi de ajuns...
- Ne-am juca împreună și nu ne-am certa niciodată pentru el.

Bătrânul știa că nu mai avea nici o jucărie și tare ar fi vrut să le dăruiască măcar una. Dar ce minune! Tocmai răsărise un soldățel de plumb, nu se știe de unde, pe fundul sacului. Și, astfel, dorința celor trei frați sărmani s-a îndeplinit.

În drum spre casă, bătrânul gândea: "Aș vrea să fac atât de multe jucării încât să dăruiesc câte una fiecărui copil din lume, dar mai ales celor sărmani, cărora n-are cine să le cumpere". Și acum, mergând așa, pe gânduri, văzu în zăpadă un pui de căprioară care îl privea cu ochi triști.

- Sărmană făptură, ce te doare?

Se pare că puiul de căprioară se rănise la un picior. Cum s-au priceput și cu cea avut la îndemână, bătrânul i-a legat rana și l-a ajutat să se ridice. Atunci făptura aceea gingașă i-a vorbit cu glas limpede ca de copil:

- Acum văd că ai o inimă bună. Dorința ți se va îndeplini.

Ca din pământ a apărut o sanie fermecată, purtată în zbor de niște reni minunați, iar bătrânul s-a înălțat cu ei spre cerul înstelat, spre o lume de basme. Chiar și hainele lui sărăcicioase se preschimbaseră în niște haine neobișnuite de culoare roșie. N-ar fi putut spune cât și pe unde l-a purtat sania fermecată. Într-un târziu, a simțit cum coboară lin într-un ținut înzăpezit, unde îl aștepta o căsuță cu ferestre luminate înăuntrul căreia o mulțime de pitici, ca cei din povești, l-au întâmpinat bucuroși. Piticii erau harnici și îndemnatnici, gata să se apuce de treabă. Materialele se găseau din belșug, căci, nu se știe cum, se înmulțeau mereu și nu se terminau niciodată. Iar bătrânul meșter priceput îi îndruma pe pitici și împreună făceau jucării, mereu mai multe și maifrumoase. Pentru fiecare copil din lume, jucăria pe care și-o dorește.

În fiecare seară de Ajun sosesc colindători la fiecare casă, să aducă vestea minunată a nașterii Domnului și să ureze un an bun și îmbelșugat, iar când noaptea se lasă, copiii se culcă în pătuțurile lor, încă auzind sunetul colindelor. Apoi dorm și visează... Dar oare vis să fie?

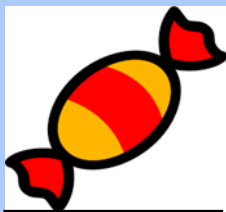
Este noaptea în care visele copiilor se îndeplinesc. A doua zi, în dimineața de Crăciun, în jurul bradului împodobit, bucuria nu are margini. Niciunul dintre ei nu a fost uitat, iar după numele sărbătorii, copiii i-au pus numele Moș Crăciun și așa a rămas până astăzi.



**FIȘĂ DE LUCRU**  
**DOMENIUL LIMBĂ ȘI COMUNICARE - NIVEL II**  
**Ce ne aduce Moș Crăciun?**

Prof. Dumitru Alexandra

1. Denumește imaginile. Alcătuieste propoziții cu fiecare cuvânt. Trasează în căsuțe atâtea liniuțe câte silabe are fiecare cuvânt.



2. Desenează în chenar ce cadou ai vrea să primești de la Moș Crăciun.

## SĂRBĂTOAREA BUCURIEI

Prof. Stroe Carmen

Sfintele Sărbători ale Crăciunului reprezintă o perioadă încarcată de trăiri afective foarte intense. De la bucuria nașterii Mântuitorului, la bucuria aproape copilărească de a face și de a primi daruri, de a împodobi bradul și de a cânta și a asculta colinde, de a fi împreună cu cei dragi, aceste stări ne umplu și uneori ne copleșesc sufletul. Crăciunul este acea perioadă a anului, în care lumea freamătă de bucurie, entuziasm, cuprinsă de magia sărbătorilor de iarnă, când cu toții ne pregătim să întâmpinăm cum se cuvine Nașterea Luminii lumii. Crăciunul este sărbătoarea creștină, care are loc pe 25 decembrie, în fiecare an. Începând din secolul al XX-lea, sărbătoarea creștină, devine sărbătoare laică, putând fi celebrată, atât de creștini, cât și de necreștini, atenția concentrându-se pe grupări familiare, iar pentru copii, pe cadouri de la Moș Crăciun. Această minunată sărbătoare este un eveniment, venirea pe lume a Mântuitorului Iisus Hristos. Ziua de Crăciun este marcată de emoție, de bunăvoință, de iubire față de Dumnezeu și față de cei din jur .

Spiritul acestei sărbători este bucuria, de a ne avea unul pe celălalt, bucuria de a oferi și



primi iubire. Crăciunul este o sărbătoare dinamică, presărată de tradiții și cântece de bucurie, este o sărbătoare a recunoștinței, fericirii și mulțumirii. Sfintele Sărbători de iarnă au darul de a evoca vârsta și sentimentele copilăriei. Bucuria Crăciunului de atunci, revine în simțirea oricărui adult, trezind nostalgii însoțite, adesea, de regretul unei transformări sufletești ireversibile. Dacă am avea șansa să retrăim un segment al vieții, mulți dintre noi, am retrăi copilăria, mai ales în preajma sărbătorilor .Din păcate, însă nu putem retrăi ceea ce este ireversibil, dar putem păstra copilul dintre noi, pentru că, în acest fel vom simți tot ceea ce înseamnă Crăciun.

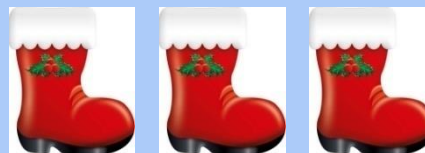
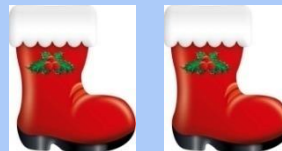
Să ne bucurăm pentru ceea ce avem, dar și pentru fericirea altora.Să mulțumim pentru oamenii care rămân, să nu-i uităm pe cei care nu mai sunt. Să avem curajul să alinăm durerile altora și să avem puterea să le ducem pe ale noastre. Să ne rugăm, să privim cerul, să ne iertăm și să credem în Dumnezeu, în oameni, în minuni, în viață, dar mai ales în noi. Să încercăm să-i înțelegem pe ceilalți. Să nu rămânem ancorați înrăutăți, să nu ne temem să împărțim zâmbete și să ștergem lacrimi. Despre asta este viața, despre asta este Crăciunul. Despre iubire, iertare, naștere, speranță, familie, bunătate, frumusețe, lumină. Toți așteptăm, Sfintele Sărbători, doar grijile, stările sufletești și realitățile diferă. Nici grijile de azi, nici incertitudinea de mâine nu trebuie să le umbrească. Gândiți-vă la Steaua, care vestește înobilarea sufletelor noastre și nu lăsați pe nimeni și nimic să vă fure bucuria Crăciunului . Toți avem motive să așteptăm Crăciunul ,unii pentru cadourile de sub brad, alții pentru a dăru, alții pentru mâncare bună și odihnă. Însă, dacă Crăciunul nu este în suflet , nu îl vom găsi nici sub brad, pentru că Steaua răsare acolo, în suflete.

# FIȘĂ DE LUCRU

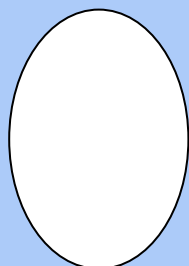
## DOMENIUL ȘTIINȚE - NIVEL II

Prof. Stroe Carmen

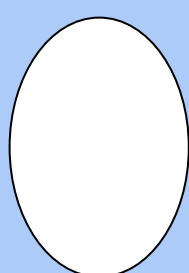
- Încercuiește mulțimea cu mai multe elemente.
- Scrie în chenar cifra corespunzătoare fiecărei mulțimi.



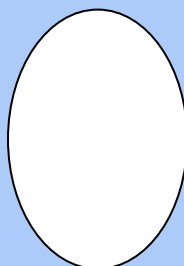
- Desenează tot atâția fulgi de zăpadă cât indică cifra.



2

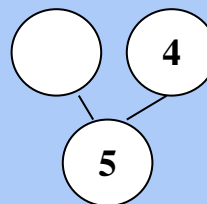
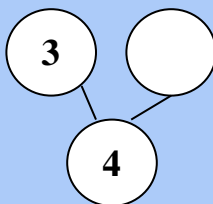
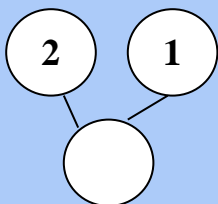


4



3

- Completează cu cifra corespunzătoare.



## COLINDE ÎN PRAG DE SĂRBĂTORI

Prof. Cosma Oana

Decembrie - înseamnă dragoste, colinde, bucurie și mirosul bradului vrăjit, frumos împodobit. Primii fulgi de zăpadă aduc în sufletele copiilor bucuria reîntâlnirii cu Moș Crăciun.

Sărbătorile de iarnă le trăim cu un farmec și o frumusețe aparte, ce le fac așteptate cu emoție și multă bucurie. Zăpezi îmbelșugate, clinchete de clopoței, frumoasele colinde, toate amintesc de sărbătorile de iarnă.

Căldura pe care obiceiurile și colindele de Crăciun trebuie simțită și prețuită de copii. Cu glasurile lor cristaline, calde și tremurând de emoție, copii sunt cei meniți să exprime cel mai bine gândurile curate și să facă urări celor dragi în aceste zile de mare sărbătoare.



### ASTĂZI S-A NĂSCUT HRISTOS

Astăzi s-a născut Hristos  
Mesia chip luminos  
Lăudați și cântați  
Și vă bucurați!

Mititel înfășășel  
În scutec de bumbăcel  
Lăudați și cântați  
Și vă bucurați

Neaua ninge  
Nu-l atinge  
Vântuș bate  
Nu-l răzbate  
Lăudați și cântați  
Și vă bucurați!

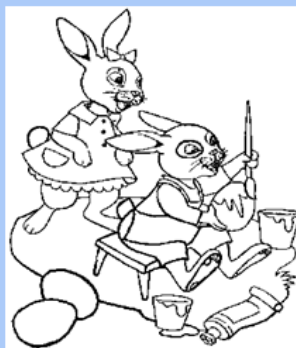
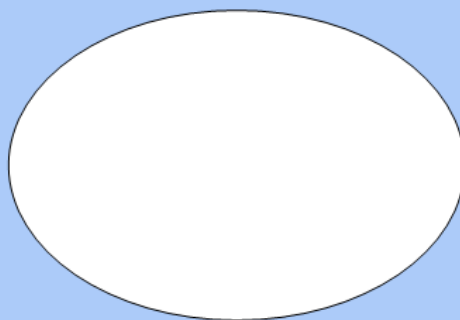
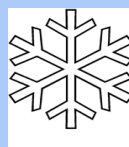
Și de acum  
Până-n vecie  
Mila domnului să fie  
Lădați și cântați  
Și vă bucurați!

# FIȘĂ DE LUCRU

## DOMENIUL OM ȘI SOCIETATE - NIVEL I

Prof. Cosma Oana

- Recunoaște și denumește obiceiurile ilustrate.
- Taie ce nu se potrivește. În ovalul liber desenează cadoul pe care-l dorești de la Moș Crăciun.



## CINE ESTE MOȘ CRĂCIUN?

Prof. Cojocaru Jacqueline

...Un personaj simpatic, dolofan și zâmbitor care împarte cadouri copiilor din sania sa trasă de reni. Spune despre el Clement Clarke Moore, într-un poem publicat în 1823, în ziarul Sentinel din New York.

”Era noaptea dinainte de Crăciun, când prin întreaga casă/ Nu se mișca nimeni, nici măcar un șoarece sub masă [...]. Către fereastră am zburat iute, fulgerător/ Am deschis jaluzelele și-am tras de-al geamurilor zăvor [...]. Și atunci, ochii mei mirați au zărit, crezi de vrei,/ O sanie în miniatură și opt reni mititei.”

Mult mai aproape de zilele noastre, Otilia Cazimir ne destăinuie: Eu l-am văzut pe Moș Crăciun, e un moșneag/ Cu barbă albă, cu cojoc și cu toiag/ Ca toți moșnegii care trec pe drum.” Așa să fie?

Romulus Vulcănescu prezintă legenda personajului astfel: un cioban – zeu – moș transfigurat, care refuză s-o primească pe Fecioara Maria să nască în staulul lui. Soția lui Crăciun, personificat în folclor ca Moș Crăciun, Crăciuneasa, în studiul lui Pericle Papahagi, o primește într-ascuns și moșește pe Iisus, fapt pentru care Crăciun îi taie mâinile, dar Fecioara Maria i le lipește la loc. Minunea îl convertește pe Crăciun la creștinism. De bucurie că nevasta lui a scăpat de pedeapsa lui necugetată, Crăciun aprinde un rug de cioate de brad în curtea lui și joaca hora cu toate slugile sale.

După joc împarte Fecioarei Maria daruri păstorești: lapte, caș, urdă, smântână pentru ea și fiul ei. Etnologul afirmă că Moș Crăciun reprezintă o transfigurare a magilor ce i-au adus daruri lui Iisus la nașterea sa, iar sintagma ”Mos” din numele său înseamnă ”întemeietor”, ”ziditor”, ”începător”. (Wikipedia)



**FIȘĂ DE LUCRU**  
**DOMENIUL OM ȘI SOCIETATE - NIVEL I**  
**Ornamente de Crăciun**

Prof. Cojocaru Jacqueline





## TRADIȚII DE CRĂCIUN ÎN LUME

Prof. Manolache Mariana

În **Romania**, Crăciunul se sărbătorește cu mare fast, fiind o sărbătoare mult dorită de toți românii. Chiar mai mult decât la alte popoare, obiceiurile și datinile imbogățesc spiritual și înfrumusețază ultimele zile din an. Astfel, cu câteva zile înainte de mult așteptata celebrare a nașterii Domnului, exista obiceiul de a merge cu capra, un ritual în care o ceată gălăgioasă de voinici îmbracați în straie pestrițe și cu măști de capră sau cerb dansează în speranța că anul care vine va fi unul roditor.

În **Spania**, una dintre tradițiile insolite de Crăciun se leagă de Catalonia. În cele două săptămâni care precedă Crăciunul, fiecare familie decupează, pictează și decorează o bucată de trunchi de copac, de aproximativ 30 de centimetri, căreia îi pun și niște picioare, tot din lemn, realizând un mic “personaj”, care se numește **Caga Tio**.

În **Norvegia**, se ascund măturile în noaptea de 24 spre 25 decembrie, norvegienii ascund toate măturile din casă, nu pentru a nu le folosi la curățenie, ci pentru că tradiția spune că, în ajunul Crăciunului, vrăjitoarele pleacă să cutreiere lumea și au nevoie de măhuri. Pentru a împiedica aceste spirite rele să altereze sărbătoarea.

Printre tradițiile de Crăciun insolite se numără și obiceiul din Cehia, potrivit căruia femeile nemăritate trebuie, în seara de Ajun, să se așeze în fața casei, cu spatele la ușă și să arunce un pantof peste umăr. Dacă pantoful cade în fața ușii, cu vârful spre ușă, înseamnă că vor fi vești bune și că tânăra se va căsători în anul următor. Dacă nu, va trebui să mai aștepte.

În **Filipine** are loc “Ligligan Parul Sampernandu” (Festivalul lanternelor gigantice) – care se ține, în fiecare an, în sâmbăta dinaintea Crăciunului, la San Fernando, “Capitala Crăciunului”. La această sărbătoare participă oameni din întreaga lume., fiecare încercând să construiască cel mai mare felinar în formă de stea.

Indiferent de spațiul geografic și dincolo de diversitatea tradițiilor, Sărbătoarea Nașterii Domnului este un prilej de bucurie, de prețuire a existenței noastre în această lume – un dar făcut de Cineva din Lumină, ale cărui taine, deși nu le cunoaștem, le putem intui și prețui.

**Sărbători fericite tuturor!**



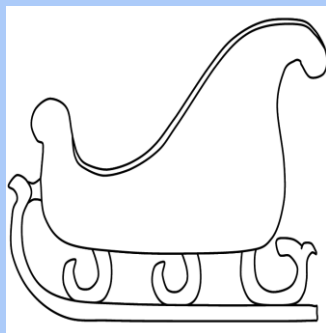
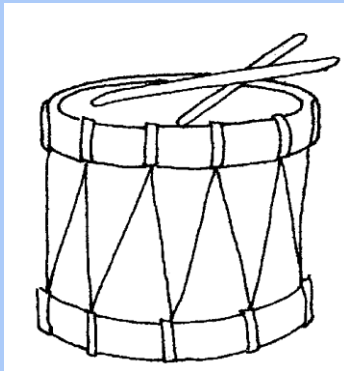
**FIȘĂ DE LUCRU**  
**DOMENIUL ȘTIINȚE - CUNOAȘTEREA MEDIULUI – NIVEL I**

Prof. Manolache Mariana

1. Încercuiește imaginea care aparține anotimpului iarna.



2. Colorează accesoriile specifice jocurilor de iarnă.



## POVESTEA GLOBULEȚELOR

Prof. Stoicescu Ioana-Alexandra

A fost odată, un meșter sticlar care lucra toată ziua în atelierul lui ca să îi poată hrăni pe cei doi copii ai săi: o fetiță și un băiat.

Într-o bună zi băiatul s-a gândit să-i facă o surpriză părintelui său și a încercat să facă singur un vas. Oricât s-a străduit, vasul nu a căpătat forma pe care și-o dorea, ci a rămas doar un balon de sticlă. De teamă să nu își supere tatăl, băiatul i-a pus o mică agățătoare de sârmă și i l-a dăruit surioarei să se joace cu el.

Fetița moștenise de la mama sa talentul de a picta, așa că, în serile lungi de iarnă, stând în fața focului, a pictat micul balon de sticlă. Pe agățătura de sârmă a pus o delicată panglică roz, luată de pe o rochiță veche. Când l-a terminat a dat fuga să-l arate tatălui ei.

Tocami atunci la ușa atelierului se oprise un alai mare și strălucitor. Chiar împăratul și împărăteasa țării veniseră să vadă sticlăria făcută de meșter, despre a cărei frumusețe se dusesse vestea.

Emoționată, fetița s-a pitit după bradul ce străjuia intrarea. De teamă să nu spargă micul balon pictat, l-a strecurat între crengile bradului.

Când să treacă pragul, împărăteasa și-a aruncat ochii spre brăduț și s-a oprit, exclamând:

-Ce-i minunăția asta?!

A întins mâna să-l ia, dar fetița îl ținea strâns. Sfioasă, a ieșit în fașa împărătesei:

-Este jucăria mea, Înălțimea voastră! Fratele meu a făcut-o și eu am pictat-o...

După ce s-a gândit o clipă, i-a întins micul balon împărătesei:

-Dacă vă place așa de mult, vi-l dăruiesc. Mama mea, Dumnezeu s-o odihnească, spunea că atunci când îi faci cuiva o bucurie, îngerii zâmbesc!

Împărăteasa s-a aplecat și a sărutat, cu lacrimi în ochi, copila pe frunte.

-Îți mulțumesc, fată frumoasă! Mama ta avea mare dreptate, dar nu pot să îți iau jucăria. Când am văzut-o în brăduț m-am gândit că aș putea-o folosi să împodobesc bradul de Crăciun de la palat. Așa că am să vă rog să faceți cât de multe puteți până în Ajun, iar eu am să vă răsplătesc pe măsură.

Când au văzut invitații la marele bal cât de frumos era bradul împodobit cu micile baloane de sticlă pictată s-au grăbit cu toții să-i comande meșterului și pentru anii următori. Pentru că semănau cu globurile de cristal ale vrăjitorilor, dar erau mult mai mici, toată lumea le-a spus: globulețe.

Așa că meșterul și copiii lui nu au mai avut niciodată grija zilei de mâine, iar urmașii lor fac și astăzi globulețe și aduc culoare și strălucire multor brazi de Crăciun.

Și-am încălecat pe-o roată, și v-am spus povestea toată!



**FIȘĂ DE LUCRU**  
**DOMENIUL ȘTIINȚE - NIVEL II**

Prof. Stoicescu Ioana-Alexandra

1. Găsește cele 9 diferențe existente între imaginile de mai jos:



2. Colorează imaginile reprezentative pentru jocurile copiilor iarna.



## CINE NU IUBEȘTE CRĂCIUNUL?

Prof. Dobre Raluca

Dar chiar așa...cine poate oare să nu iubească Crăciunul? Cine nu iubește colindele, luminițele colorate, brăduții împodobiți, cadourile... poate cineva să nu-l iubească pe Moș Crăciun?

Chiar dacă nu vă vine să credeți, la marginea orașului Cinești, departe, departe hăt de râsete și bucurie, trăia domnul Grinch care nu știa vessel să fie. Niciun prieten nu avea sârmanul de el și privea de peste deal la agitația și voioșia ce cuprindea micul orașel în Ajunul Crăciunului.



O și cât îl deranja și cât de încruntat era când vedea familii strânse în jurul bradului împodobit și lumini la fiecare geam, auzea cântece și râsete vesele, simțea mirosul prăjiturilor pregătite pentru marea sărbătoare, însă toate acestea nu îi aduceau niciun dram de bucurie ba dimpotrivă îl umpleau de furie. Știa că a doua zi când Crăciunul va fi sosit, tot orașul va răsuna de gălăgia și râsetele copiilor ce alergau să deschidă cadourile aduse de Moș Crăciun, iar apoi întreaga familie se va așeza la masă și vor mânca fel de fel de bunătați, dar mai mult decât toate acestea domnul Grinch ura cum toți locuitorii orașului, cu mic cu mare se strângeau și mână în mână colinde cântau, cântau și iar cântau, se auzeau până în vale și pe Grinch îl enervau.

Așa că s-a hotărât numai decât să pună capăt acestei sărbători care îl făcea atât, dar atât de nefericit. Și nu oricum, pentru a le răpi bucuria celor din Cinești domnul morocănos a hotărât să se deghizeze în Moș Crăciun și în noaptea de Ajun, coborând pe coș în fiecare casă cu gândul să răpească și nu să dăruiască, Domnul Grinch a luat fiecare ghirlandă, brăduț, globuleț, beteala, cadou, păpușă și trenuleț. Și de n-ar fi fost adormiți cu toții, cu siguranță le-ar fi spus:

-Ce ușurare, ce sentiment plăcut! Tot Crăciunul vostru într-un sac a încăput! Dintr-un sac vine, cu un sac va pleca! Mâine nu va fi Crăciun, asta o veți vedea!

A doua zi de dimineață, asculta cu mare interes să audă plânsete și urlete, țipete de nemulțumire și suspine de tristețe și asculta, tot asculta dar ....nimic, mai întâi o liniște deplină și apoi dintr-odată tot orașul răsună de cântec, veselie și colinde,...cine cânta oare?

Erau locuitorii din Cinești, la fel ca în fiecare an mână în mână, cântau veseli împreună.

-Cum se poate așa ceva? Se gândea domnul Grinch, dar nu mai au brăduți, nu au nici mâncare, nici măcar ghirlande strălucitoare.

Și totuși fără niciun cadou și niciun fel de decor, cu mic cu mare ei veseli cântau în cor.

Vazandu-i domnul Urâcios a realizat că planul lui răutăcios a dat greș, iar sărbătoarea nu a putut fi oprită. Și atunci bucuria și iubirea din jur l-a cuprins și pe el, reușind să topească toată ura ce îi înconjură inima. El nu mai ura Crăciunul acum, ba chiar a rămas să sărbătorească alături de locuitorii din Cinești.

Crăciunul tot a venit chiar dacă fără fast  
Pentru că sentimentul nu este fabricat,  
El nu vine din fabrici, cutii sau magazine  
Ci doar din inimi simple ce de iubire-s pline.

**FIȘĂ DE LUCRU**  
**DOMENIUL ȘTIINȚE - NIVEL I**

Prof. Dobre Raluca

- Oare câte decorațiuni de fiecare fel a reușit domnul Grinch să fure din casele omuleților din Cinesti? Numărați cu atenție elementele mulțimilor următoare și scrieți cifra corespunzătoare în eticheta din dreapta mulțimii.



- Haideți să-l ajutăm pe Grinch să returneze ornamentele furate spunandu-i câte globulețe să pună în fiecare brăduț. Desenează în fiecare brad atâtea globulețe câte arată cifra.



## O INIMĂ CALDĂ ÎNTR-UN ANOTIMP RECE

Prof. Sclipcea Crenguța

Mai erau două zile până la Crăciun. Un ger năprasnic se abătu peste un mic sat de lângă Câmpina. Într-o casă dărăpănată, trăia o familie sărmană, cu trei copii: gemenii Ana și Ilie și mezinul, Andrei. Deși părinții lor se străduiau din răspuțeri să le asigure o viață cât mai frumoasă, resursele erau limitate. De multe ori au îndurat frigul și foamea.

Într-o seară, familia era strânsă în jurul sobei. În timp ce tatăl, îngândurat, mai puneă câte un lemn în foc, mama pregătea cina sărăcăcioasă.

Privind în gol, Ana zise cu un glas rugător:

- Cât mi-aș dori un brăduț de Crăciun! Nu-mi doresc cadouri scumpe, dar un brăduț mi-ar aduce așa multă bucurie!...Ieri, am trecut pe lângă casa Ioanei și printr-o fereastră am zărit un brăduț atât de frumos! Avea beteală argintie, multe luminițe și globulețe de tot felul!...

Tatăl își șterse iute o lacrimă, ca să nu fie văzut de copiii săi. Cât și-ar fi dorit să-i poată îndeplini dorința fetei!...

În tot acest timp, în orașul din apropiere avea loc Târgul de Brazi. Printre toți brăduții așezați ordonat, alergau copii însoțiți de părinții lor, veniți aici în căutarea pomului perfect.

Ținându-și tatăl de mână, un băiețel frumos îmbrăcat, se opri în fața unui brăduț și spuse:

- Acesta este perfect, tati! Te rog să îl cumperi!

- Sigur, dragul meu! Și eu cred că e perfect!

Dar brăduțul la care se uita băiatul nu era un brad oarecare, ci unul cu totul special: avea sentimente, putea gândi și vorbi! Drept urmare, în timp ce era cărat spre mașina celor doi, brăduțul își spuse în sinea lui:

- Ce norocos mai sunt! Cu siguranță voi fi instalat într-o vilă luxoasă, în dreptul unor ferestre mari, prin care voi putea fi admirat de multă lume!

Porniră la drum. După un timp, opriră într-un sat, în fața unei case dărăpănate.

- Cum ?? De ce ne-am oprit aici? se întrebă brăduțul. O, nu, nu, nu! Asta trebuie să fie o greșeală!

Dar tatăl apucă brăduțul, îl puse lângă ușa casei și se întoarse grăbit la mașină, cărând multe plase pline. Ciocănit. Ana se grăbi să deschidă.

- Ștefan ?? Ce faci, tu, aici? întrebă mirată fetița.

Băiatul zâmbi:

- Am o surpriză pentru tine! Ieri, când doamna învățătoare ne-a întrebat care este cadoul pe care ni-l dorim de Crăciun, tu ai spus că ai vrea un brad, dar că familia ta nu și-l poate permite. Eu am aici brăduțul și multe alte cadouri pentru tine și familia ta.

Brăduțul amuți. Privi spre fetița îmbujorată, cu șosețelele rupte la vârful degetelor, dar cu zâmbetul mare și cald.

- Îți mulțumesc din toată inima, Ștefan! Ce surpriză minunată! Hi-hi, am și un nume pentru brăduț: Clopoțel! La primăvară îl voi planta în fața casei noastre și va fi prietenul meu cel mai bun! În fiecare iarnă îl voi împodobi cu drag!

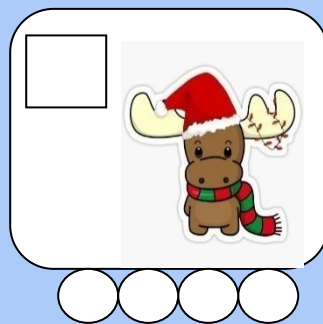
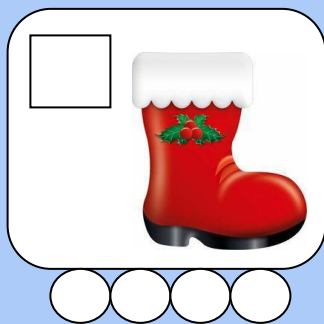
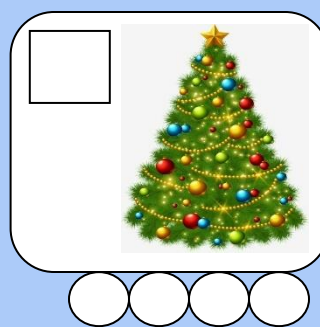
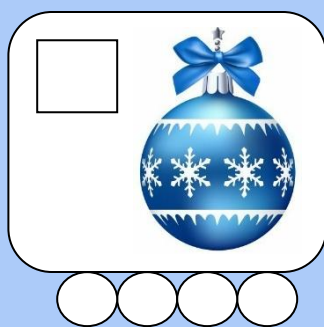
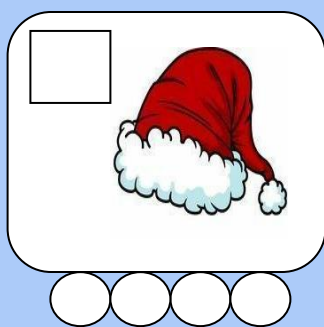
„Clopoțel” zâmbi. Ce podoabă mai de preț și-ar fi putut dori? Tocmai devenise din cel mai norocos, cel mai fericit brăduț!...



**FIȘĂ DE LUCRU**  
**DOMENIUL LIMBĂ ȘI COMUNICARE - NIVEL II**

Prof. Sclipcea Crenguța

1. Colorează atâtea cercuri câte silabe are cuvântul sugerat de imagine.
2. Scrie în fiecare pătrat litera corespunzătoare sunetului inițial.
3. Alcătuieste câte o propoziție cu fiecare dintre obiectele de mai jos.





# MAGIA CRĂCIUNULUI

Prof. Buga Irina-Constanța

Crăciunul are în el acea magie care adună pe toată lumea într-o minunată conspirație a dragostei. Cel mai frumos cadou pe care îl putem găsi sub bradul de Crăciun este o familie unită prin respect și iubire. De Crăciun nu e important doar să oferim celor dragi cadouri ci să ne deschidem inima și să dăruim iubire. De Crăciun, toată dragostea și bucuria pe care o dăruiești celorlalți se întoarce, în mod miraculos, înapoi. Cu cât dăruiești mai mult cu atât vei fi mai iubit. Cât de minunat ar fi dacă am reuși să conservăm magia Crăciunului și spiritul lui. De Crăciun e ca și cum un înger cu o baghetă magică ar ocroti lumea, și sub ea, totul e mai frumos, mai viu, mai fermecător. Spiritul Crăciunului călătorind din casă în casă, din inima în inima, dintr-un loc în altul ne aduce pe toți mai aproape și păstrează tot ceea ce este mai blând și mai frumos. E fascinant cum un brad de Crăciun și câțiva fulgi de zăpadă pot schimba lumea și sufletul oamenilor.



Crăciunul este o sărbătoare dinamică, presărată de tradiții și cântece de bucurie, este o sărbătoare a recunoștinței, a fericirii, a mulțumirii. Iarna acum parcă sporește în frumusețe, mai ales dacă și ninge, ninsoarea devine sursă de magie, este o frumusețe înghețată, atât de răpitoare! Neliniștea și zarva copiilor crește, pregătirile se-nmulțesc, oamenii se iau cu treburi în gospodărie din zori până-n noapte târziu, pe hornuri se ridică fumuri ademenitoare și dătătoare de curaj, fumuri care te îmbie la povești pentru copii, spuse lângă căldura primitoare a cuptorului încins și miros de cozonac. Atmosfera de Crăciun ne aduce bucurie și ne amintește cu precădere de anii copilăriei, de emoția așteptării împodobirii bradului, de clipa la care visăm să-l întâlnim pe Moș Crăciun.

## Bradul de Crăciun

Bradul deține rolul principal în perioada Crăciunului. Împodobitul acestuia este cel mai îndrăgit obicei de sărbători, datorită simbolurilor care i se asociază: iubire (pentru că este împodobit de întreaga familie), bucurie și fericire (pentru că sub el sunt puse cadourile), magie (se spune că Moș Crăciun nu vine în casele unde nu e brad), viață, trăinicie și sănătate (pentru că este mereu verde, chiar și când afară e zăpadă). Practic bradul a devenit centrul sărbătorilor de iarnă.



## Colindele

Colindele sunt o parte importantă a spiritului Crăciunului. Grupuri de copii, fete și băieți, merg din casă în casă să colinde, toată ziua de Ajun. Se spune că e bine să primești colindători, pentru că urarea lor aduce noroc, iar dacă nu primești colindul vei fi urmărit de ghinion. După ce colindătorii termină de cântat, gazda îi invită în casă, și le oferă mere, nuci, dulciuri și colaci. Nucul simbolizează belșugul și longevitatea, iar merele semnifică bunăstare și bogăție.

Bucurii mari, bucurii mici... Crăciunul le are pe toate ! Are iubire, are speranță, are magie. Crăciunul este o poveste, iar noi facem parte din această poveste.

**FIȘĂ DE LUCRU**  
**DOMENIUL LIMBĂ ȘI COMUNICARE - NIVEL II**

Prof. Buga Irina-Constanța

**COLINDUL NINSORILOR!**  
**-COLIND-**

**A suflat prin cer un vânt  
Răsturnând stupinele.  
Asvârlite pe pământ  
Năpădesc albinele.  
Prisăcarul lui Cristos  
Prăpădindu-și cheile  
Mi se uită mânios  
Cum i-a spart știubeile.  
Negrii stupi rostogoliți  
Tot văzduhu-ntunecă  
Dar din stupii răscoliți  
Roiuri albe lunecă;  
Și căzând pe drum, prin sat,  
Dumnezeu mai știe-le,  
Pretutindeni s-au lăsat  
Cotropind câmpiile.  
Zile-ntregi albul sobor  
Fâlfâe-aripioarele.  
Se astâmpără din sbor  
Doar cât este soarele.  
Stau tot timpul gerului,  
Dar când vine binele  
Lin, de dorul cerului,  
Se topesc albinele.**



**COLECTIVUL DE REDACȚIE:**

**COORDONATOR: Prof. Predea Mihaela**

**REDACTOR: Prof. Moldoveanu Alina-Elena**

**COLABORATORI:**

**Prof. Proșcan Ana**

**Prof. Rosenauer Petronela**

**Prof. Trifan Georgeta**

**Prof. Macri Luiza**

**Prof. Secară Elena**

**Prof. Ionescu Ioana**

**Prof. Moldoveanu Alina-Elena**

**Prof. Aldescu Daniela**

**Prof. Militaru Florentina-Adelina**

**Prof. Dumitru Alexandra**

**Prof. Stroe Carmen**

**Prof. Cosma Oana**

**Prof. Cojocaru Jacqueline**

**Prof. Manolache Mariana**

**Prof. Stoicescu Ioana-Alexandra**

**Prof. Dobre Raluca**

**Prof. Sclipcea Crenguța**

**Prof. Buga Irina-Constanța**